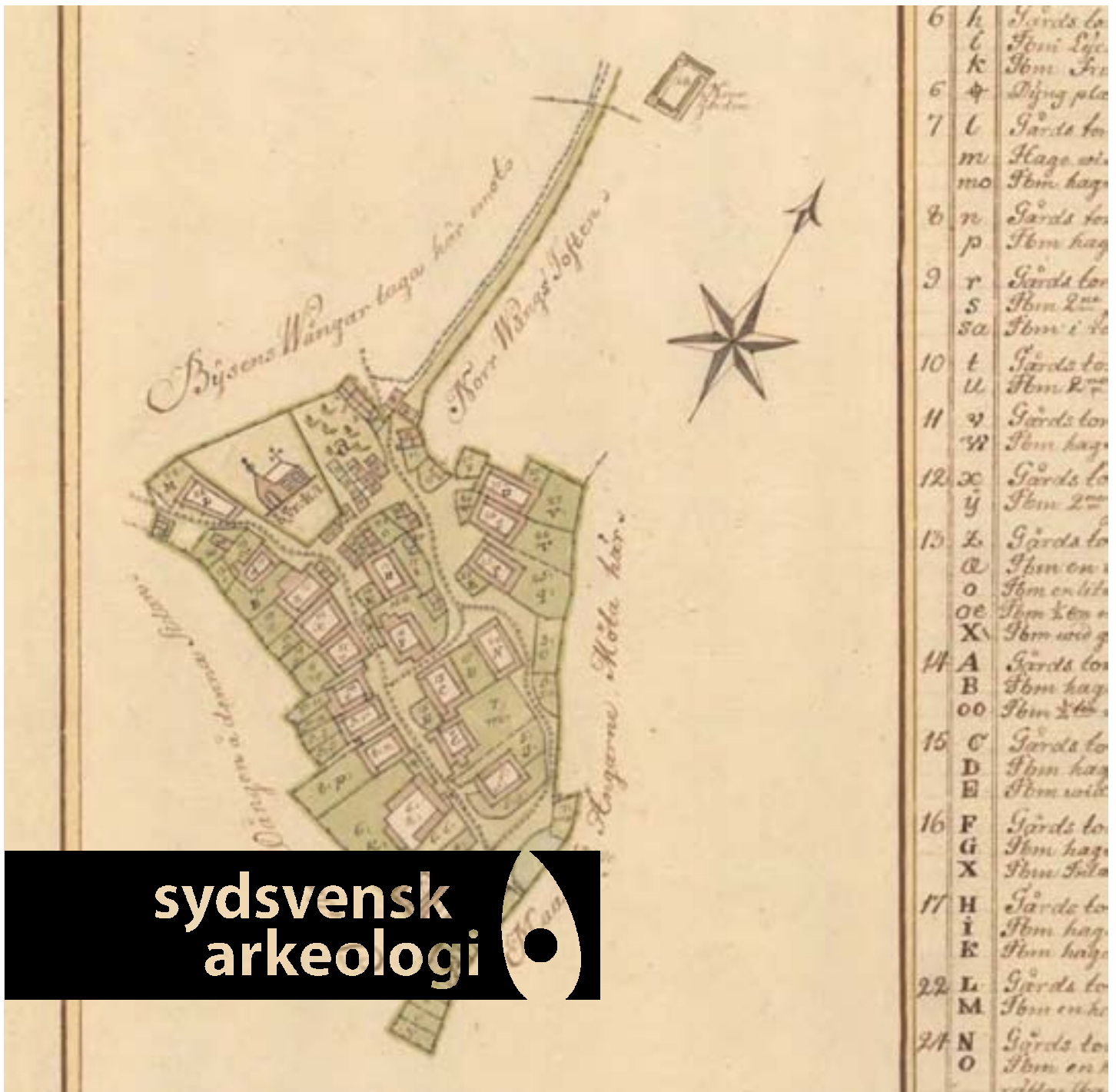

Norra Åsum 1:14

Arkeologisk förundersökning 2010

Jan Kockum

Rapport 2010:30

Norra Åsum 1:14

Arkeologisk förundersökning 2010

Jan Kockum

Fornlämningsnr: 210 & 237
N. Åsum 1:14, Kristianstads sn
Kristianstads kommun
Skåne län

Sydsvensk Arkeologi AB

Kristianstad

Box 134

291 22 Kristianstad

Telefon (Regionmuseets växel): 044-13 58 00

Malmö

Box 406

20124 Malmö

www.sydsvenskarkeologi.se

© 2010 Sydsvensk Arkeologi AB

Rapport 2010:30

Omslag: Norra Åsum 1785 med Norregården i övre delen.

Kartor ur allmänt kartmaterial, © Lantmäteriverket, Gävle.

Innehåll

Sammanfattning	5
Inledning	7
Läge och topografi	7
Historik och fornlämningsmiljö	7
Förutsättningar	9
Förundersökningens skäl och målsättning	10
Undersökningens resultat	10
Fornlämning 210 – tidigmedeltida ödekyrkogård	10
Fornlämning 237 – historisk gårdstomt	13
Antikvarisk syntes	14
Referenser	16
Administrativa uppgifter	17
Bilagor	18
Fyndlista	18
Anläggningslista	19
Sektioner och provrutor	20

Fig. 1. Norra Åsum i Kristianstads kommun, Skåne

Fig. 2. Undersökningsområdet i Norra Åsum. Utdrag ur fastighetskartan, bladen 3D 2j och 3D 1j

Sammanfattning

Ärendet förleddes av en redan påbörjad husbyggnation. Undersökningen bestod av två ledningsschakt i anslutning till Kristianstad 237, Norregårds äldre gårdstomt, samt ett mindre och tre större förundersökningsschakt i och i anslutning till Kristianstad 210, en ödekyrkogård. I det ena ledningsschaktet framkom kulturlager från tidigmodern till modern tid i form av lergolv och raseringslager. Kulturlagren överlagrade en äldre markhorisont under vilken det i den sterila undergrunden påträffades ett antal anläggningar varav bl a ett stolphål, med rester av en nedbränd stolpe, en härd, som innehöll keramik daterad till vikingatid, samt en grop med keramik daterad till järnålder. I det andra ledningsschaktet påträffades inget av antikvariskt intresse. I det förundersökningsschakt som drogs öster om den gamla mangårdsbyggnaden påträffades inget av antikvariskt intresse. Tre schakt förlades sedan öster om den östra ekonomilängan. Här påträffades en stor mängd redeponerat gravmaterial i form av människoben. Inga intakta gravar påträffades, sannolikt har hela ytan vid ett tidigare tillfälle schaktats av. Ytan ligger dessutom lägre än bottennivån på de gravar som påträffades vid den besiktning som gjordes när exploateringen uppmärksammades från antikvariskt håll. Av det redeponerade materialet framgick dock den forna kyrkogårdens utbredning.

Inledning

Inom rubricerad fastighet pågår renovering av befintliga byggnader och det planeras även för nybyggnation. Exploateringsområdet är totalt ca 1 750 m² och utgörs av trädgård, gårdsplan och f.d. hästhage/paddock. Här finns två registrerade fornlämningar i form av en gårdstomt (Kristianstad 237) och en tidigmedeltida ödekyrkogård (Kristianstad 210). Den sistnämnda har varit föremål för arkeologiska undersökningar 1959, 1979 och 1983 (se *Historik och fornlämningsmiljö*). Båda fornlämningarna berörs av pågående och planerade arbeten.

Läge och topografi

Exploateringsområdet är beläget i Norra Åsum, på Kristianstadsslätten, strax söder om Kristianstad. Topografiskt sett ligger ytan mellan 6–10 m ö.h., precis i den markanta brytningen mellan slättbygden i väster och de låglänta våtmarksområdena utmed Hammarsjön i öster. Hammarsjön är en central del av Helgeåns omfattande vattensystem. Ytan är belägen i ett område som vid flera tillfällen påverkats av Östersjöns transgressioner och regressioner under mesolitikum och neolitikum. Det finns alltså möjligheter att påträffa lämningar i området från dessa tidsperioder, som är överlagrade av marina sediment.

Historik och fornlämningsmiljö

De registrerade fornlämningarna kring Norra Åsum utgörs av ett variationsrikt bestånd av boplatser, gravar, historiska by/gårdstomter och en tidigmedeltida kyrkogård. Kronologiskt sett finns hela tidsperioden från tidigneolitikum till historisk tid representerat i fornlämningsbeståndet. Allt pekar på att området tidigt varit attraktivt för bosättning. Sannolikt gav de lättarbetade sandjordarna och de näringsrika sankängarna goda förutsättningar för åkerbruk och boskapsskötsel, då som nu.

Det har utförts ett antal undersökningar och andra arkeologiskt relevanta iakttagelser i den gamla Norra Åsum socken (socknen ingår sedan mitten av 1900-talet administrativt i Kristianstad). Av särskilt intresse i detta sammanhang är två undersökningar som gjordes mellan bytomten (Kristianstad 236) och den nu aktuella ytan. Här påträffades bl.a. gropus, en brunn och kulturlager med dateringar inom tidsspännet tidigmedeltid – senmedeltid (Kristianstad 224; Sundnér 1974; Jacobsson 1979).

Den i tidigmedeltid övergivna kyrkogården och den historiska gårdstomten utgör en potentiell kulturhistorisk enhet som framförallt bör bevaras så långt det är möjligt. Vid de undersökningar som tidigare företagits inom Kristianstad 210 har det framkommit

sammanlagt 117 gravar. Bland dessa har det funnits både dubbel och trippelgravar samt även gravar utan bevarade skelett. Den naturliga undergrunden har varierat mellan sand och grus, med överlag bättre bevaringsförhållanden med minskad kornfraktion, och vice versa. Tidigare undersökningar har också visat att det bitvis är mycket svårt att se gravarna innan skelettet framträder, d.v.s gravnedgrävningarna avtecknar sig dåligt i underlaget. Ärendet komplicerades av att det redan hade företagits stora markingrepp på platsen, bl.a. för en husgrund och en mängd olika typer av ledningar. De antikvariska och arkeologiska förutsättningarna var således långt ifrån optimala, men samtidigt har tidigare undersökningar visat att det i de orörda områdena finns ett stort antal gravar. Begravningsfasen är dessutom väl avgränsad i tid. Sannolikt har gravplatsen förlorat sin roll i samband med att Norra Åsums befintliga kyrka togs i bruk på 1190-talet. Vid besiktning på platsen har det redan kunnat konstateras att gravar har förstörts vid de schaktningsarbeten som företagits utan tillstånd.

Fornlämning Kristianstad 237 har hittills inte blivit föremål för några arkeologiska observationer. Fornlämningens utbredning i FMIS baseras på en karta från 1807 och dess relevans för utbredningen av äldre lämningar på platsen är oviss.

Fornlämning 210 har däremot blivit föremål för flera arkeologiska insatser. Vid grävning för en telekabel 1959 påträffades fem öst-västligt orienterade skelettgravar alldeles väster om Fredskogsvägen, i höjd med Norregård. Gravarna låg på ett djup av ca 0,75 m under vägbanans yta. Skeletten tolkades som rester av en kolerakyrkogård. Enligt rapporten återbegravdes skeletten inom området (Noreen 1959).

Inför villabyggnation gjordes en arkeologisk förundersökning bl.a. väster om Fredskogsvägen, i höjd med Norregård, år 1979. Vid detta tillfälle undersöktes 41 gravar och genom fynd av en yxa från en grav och en kam samt en kniv i en annan, kunde de dateras till tidigmedeltid. Kammen kunde dateras till omkring år 1100. Det kunde också konstateras att en del av kyrkogårdens södra del förstörts genom tidigare grustäkt (Nagmér 1983).

I samband med en ombyggnad av Fredskogsvägen år 1983 utfördes en arkeologisk förundersökning och undersökning av 71 gravar (med 68 bevarade skelett). Skeletten i den södra delen av kyrkogården uppges som dåligt bevarade i den grova grus som finns i denna del av området, medan skeletten i den norra delen av kyrkogården uppges som väl bevarade i den fina sand som finns i denna del av området. Några spår av en kyrka påträffades inte, men en lokal tradition uppger att Åsums äldsta kyrka ska ha legat inom området (Beijer 1984).

Förutsättningar

Foto 1: Grav 1 från norr. Foto: Regionmuseet.

Foto 2: Grav 2 från norr. Foto: Regionmuseet.

Efter att omfattande anläggningsarbeten observerats inom fornlämningarna 210 och 237 vid Norregård i Norra Åsum, Norra Åsums socken, besiktigade antikvarie från Regionmuseet Kristianstad arbetsplatsen. Inom det i FMIS markerade fornlämningsområdet Kristianstad 210 stod vid besiktningstillfället byggarbetsbodarna som placerats på uppfyllnadsmassor av makadam. Stora delar av den registrerade fornlämningen hade alltså täckts med ett kraftigt lager makadam.

Strax norr om byggarbetsbodarna, norr om gamla infartsvägen till Norregård, hade gjutits en platta. I schaktväggen för plattan, mot söder, uppmärksammades två människoben. Vid en försiktig rensning i schaktet närmast kanten framkom ytterligare ben, grav 1 (fnr 1). Benen härrör från en fot. Benen i schaktväggen låg in situ, orienterade i Ö-V, 0,35–0,40 m under den befintliga markytan. Betongplattan är gjuten på makadam och under denna ligger fiberduk och armeringsjärn. Schaktningen för betongplattan har gjorts till en nivå under den skadade graven.

Revben och bröstben från människa, uppmärksammades sedan två meter väster om grav 1. Fynden framkom vid försiktig rensning i schaktkanten. Även detta fynd bedöms vara rester av en skadad grav in situ, grav 2 (fnr 2). Också här var det tydligt att grundläggningen för betongplattan är gjord under gravnivån.

Det kunde alltså konstateras att minst två gravar hade förstörts vid de grävnings- och anläggningsarbeten som gjorts. Bedömningen gjordes, utifrån dokumentationsmaterialet från de arkeologiska undersökningarna 1959, 1979 och 1983, att det var högst troligt att det hade förstörts ytterligare gravar, alternativt rester av den kyrka som hade legat inom den medeltida kyrkogården, vid anläggningsarbetena.

Schakten inom fornlämning 237 var vid besiktningstillfället igenfyllda eller uppfyllda och inrasade. Det fanns inte möjlighet att enkelt rensa fram och konstatera eventuell förekomst av kulturlager.

Vid besiktningstillfället gjordes även en mycket översiktlig besiktning av de dumphögar som lagts öster om gården, samt de massor som tippats och planats ut i det gamla grustaget SV om Norregård. Inga ytterligare gravrester eller annat arkeologiskt material observerades (Lilja 2010).

Förundersökningens skäl och målsättning

Frågeställningarna vid förundersökningen var att klargöra kyrkogårdens utbredning i norr och öster, om det finns rester av en avgränsning av kyrkogården i form av t.ex. diken, om det finns rester av en träkyrka bevarade inom de berörda ytorna, om det finns rester av en tidigmedeltida och kanske äldre huvudgård inom ytan, vilket kan hänga samman med statusen och datering på gårdstomten Kristianstad 237. Förundersökningen skall även utreda anläggningstäthet, tjocklek och utbredning av eventuella kulturlager, samt om möjligt ge en ramdatering. Fornlämningssituationen är framförallt dåligt känd vad gäller gårdstomten. Sedan tidigare är gravarna daterade till tidigmedeltid och det har antagits att kyrkogården bli tagen ur bruk när den befintliga kyrkan i Norra Åsum tillkommer under 1190-talet. Tidigare undersökningar av Kristianstad 210 får dessutom anses utgöra ett tillräckligt underlag för bedömningar av bevarandegrad och osteologisk potential i materialet.

Foto 3: Schakt 3 från norr. I Bakgrunden syns betongplattan som skar gravarna 1 och 2 vilka undersöktes under besiktningen (se ovan).

Undersökningsresultat

Undersökningen var uppdelad i två delar där den ena delen berörde fornlämning 210, en tidigmedeltida ödekyrkogård, och den andra berörde fornlämning 237, en historisk gårdstomt.

Fornlämning 210 – tidigmedeltida ödekyrkogård

Den registrerade fornlämningen är begränsad till den södra delen av exploateringsytan och framförallt berörd av det aktuella byggets bodetablering. Etableringen sammanfaller även med en planerad parkeringsplats och området faller utanför den aktuella förundersökningen. Här hänvisas istället till Meddelande från länsstyrelsen med dnr 431-10711-10.

Förundersökningsschakt förlades öster respektive norr om den registrerade ytan. Schakt 1 (se fig. 3.), i undersökningsområdets södra del, grävdes i nord-sydlig riktning med dimensionerna 2 x 8 m. I schaktet framkom inget av antikvariskt intresse. Det skall dock påpekas att schaktet blev mindre omfattande än planerat, då rotskador på de träd som ingår i befintlig allé skulle undvikas. Schaktet var ursprungligen planerat att grävas längs med hela mangårdsbyggnadens västflygel.

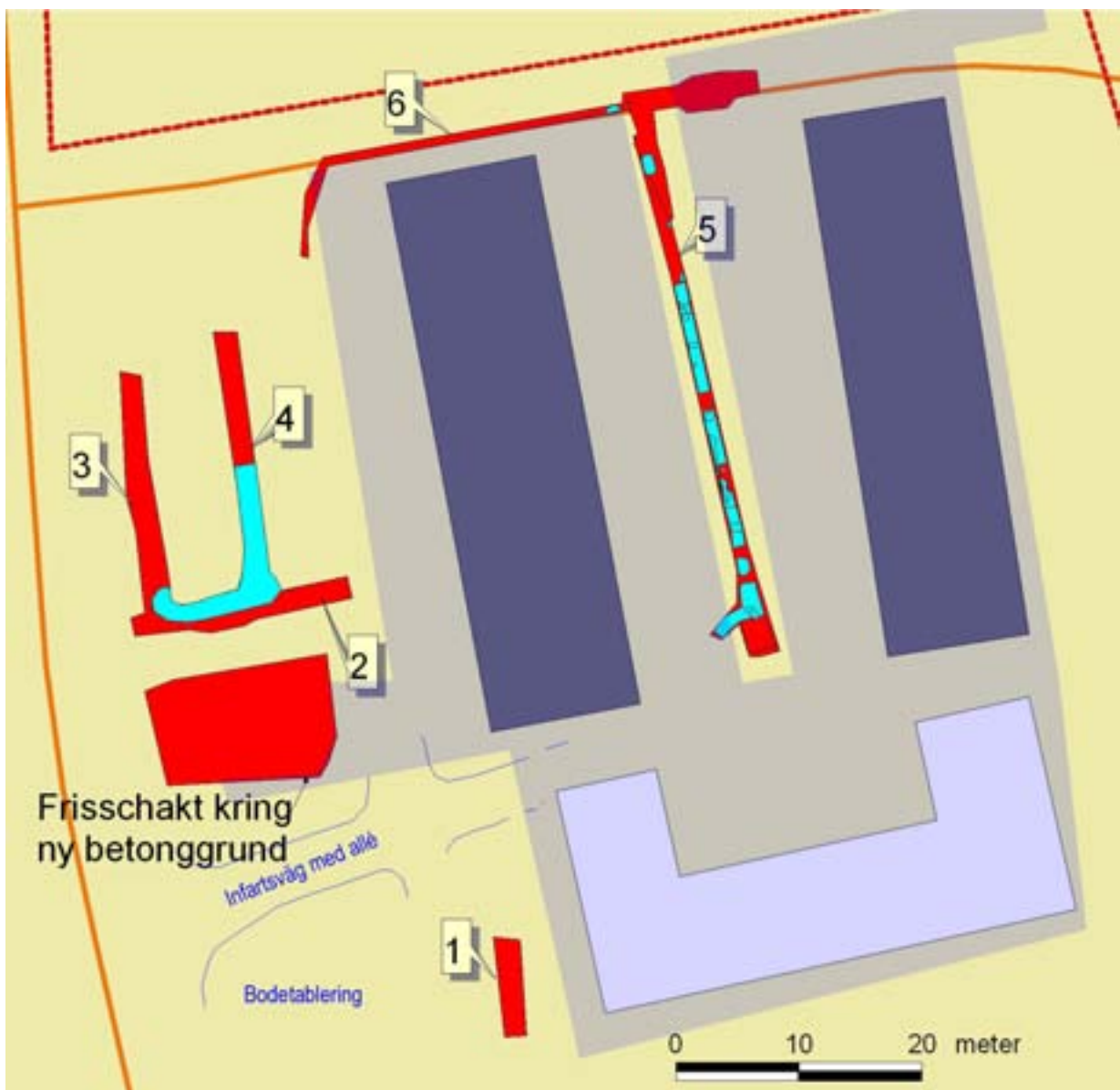

Fig. 3. Undersökningsområdet med schakten rödmarkerade och kulturlager samt anläggningar blåmarkerade. Det skuggade området markerar det område som enligt exploitören tidigare schaktats ur i samband med det aktuella byggprojektet.

Schakt 2 grävdes i östvästlig riktning och var ca 2 m brett och ca 18 m långt. Djupet uppgick till som mest 1,25 m. Vinkelrätt mot schakt 2 grävdes två nordsydliga schakt, schakt 3 och 4. Schakt 3 var ca 2 m brett och ca 20 m långt med ett djup om som mest ca 1,2 m. Schakt 4 var ca 2 m brett och ca 22 m långt med ett djup om som mest ca 1,8 m.

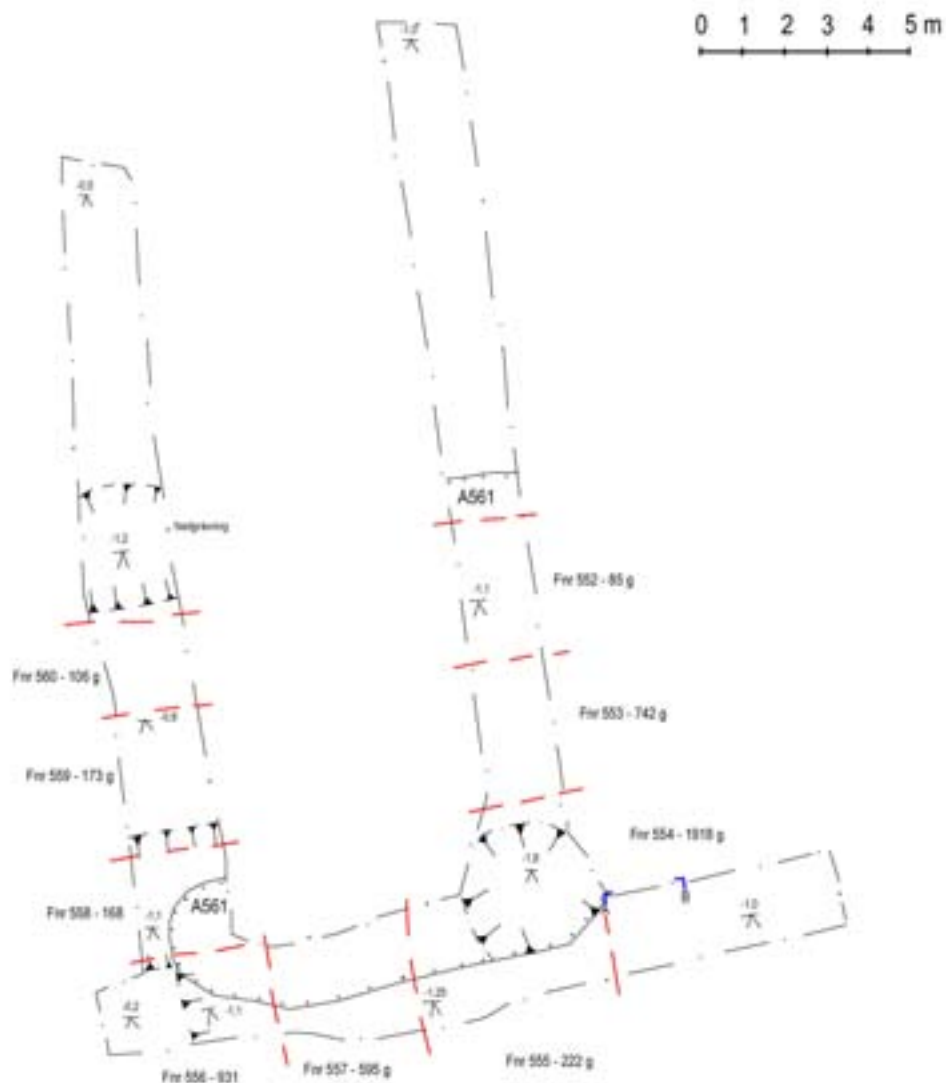

Fig. 4. Schakt 2–4. Vid schaktningen påträffades inga gravar in situ, däremot redeponerat gravmaterial. Materialet handplockades och vägdes. Distributionen framgår av figuren. Förutom att området i sen tid har banats av har det tidigare grävts en större grop, eller flera mindre gropar (A561). Inom denna grop påträffades det redeponerade gravmaterialet ner till 1,8 m djup. De nordligaste röstreckade linjerna i schakten 3 och 4 samt den östra röstreckade linjen i schakt 2 utgör sannolikt även begränsningen på gravområdet. Bokstäverna A och B avser profilen i fig. 5.

Över hela ytan har i sen tid anlagts en paddock som syntes som ett ca 0,1–0,3 m tjockt lager grov grå sand. Under denna framkom ett ca 0,3 m tjockt lager matjord. Matjorden överlagrade en grov ljusbrun till gulvit sand/grus med stort inslag av sten. Detta lager tolkades som morän. I det sydvästra hörnet mellan schakt 2 och 3 påträffades i matjorden en mängd människoben. Inga av dessa låg in situ utan tolkades som redeponerat gravmaterial. Gravmaterialet begränsades i djupled till matjordshorizonten, förutom inom ett område begränsat till den södra delen av schakten 3 och 4 samt den norra delen av schakt 2. I detta område fanns en större igenfylld nedgrävning, ca 10 x 15 m stor. Inom denna återfanns ben på upp till 1,8 m djup.

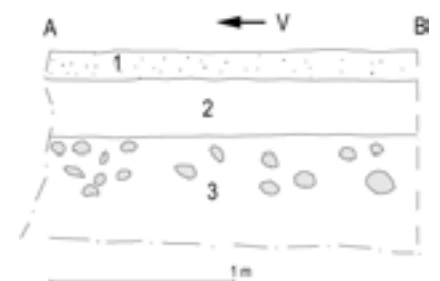

Fig. 5. Sektion A–B (se fig. 4. för läge).
1) Grå grov sand, paddock. 2) Matjord med inslag av tegel, småsten, murbruk och redeponerat gravmaterial. 3) Blandmorän med sten och sand.

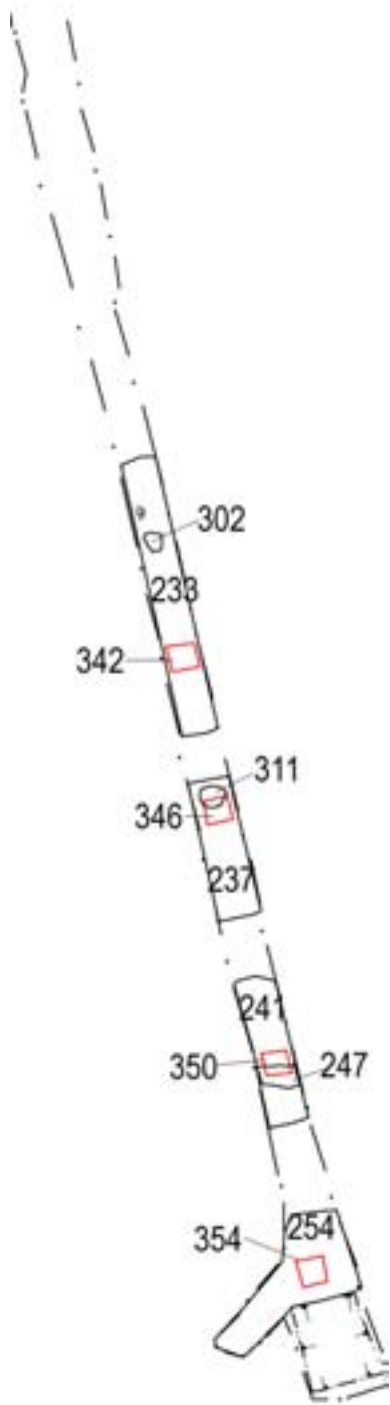

Fig. 6. Schakt 5 efter första avbaningen. Numreringen avser provrutor (rödmarkerade) samt framkomna kulturlager.

Foto 4: Härden (AH359) skuren av gropen (AG372) Foto från norr (jfr fig.6).

I plan var skelettmaterialet tydligt begränsat både norrut och österut. I schakt 2 innebar detta att benmaterialet upphörde ca 11 m från den västra schaktändan och i schakt 3 och 4 ca 11 m norrut från de södra begränsningarna. Mängden ben minskade ut mot kanterna för att slutligen helt upphöra. Inga gravar påträffades in situ.

Fornlämning 237 – historisk gårdstomt

I anknäring till fornlämning 237 grävdes två ledningsschakt (schakt 5 och 6). I schakt 6 framkom inget av antikvariskt intresse. Schakt 5 var knappt 50 m långt och ca 1,2 m brett. I schaktets sydligaste del hade man tidigare grävt för ledningar, varför detta området var förstört. Omedelbart norr om den förstörda ytan vidtog bevarade kulturlager längs med en sträcka om ca 30 m som var mer eller mindre intakta. Kulturlagret innehöll fläckar med lerklining och brandlager samt rester efter lergolv (se fig. 6 samt bilaga 2: Anläggningsbeskrivning). I dessa lager påträffades en del keramikskärvor från fat av tidigmodern till modern typ. Fyra provrutor à 1 x 1 m grävdes (342, 346, 350 och 354). Inget av äldre datum framkom i den bebyggelsehorisont som kulturlagren representerade. Under bebyggelsehorisonten påträffades en äldre matjordshorisont som banades av.

Foto 5: Stolphål AG 407. Röd pil markerar förkolnade rester efter stolpen.

Den andra avbaningen gjordes ner till den naturliga undergrunden som bestod av sand. Vid denna nivå påträffades ett flertal anläggningar (se fig. 7 samt bilaga 2: Anläggningsbeskrivning). Av dessa märks stolphål 407, i vilket framkom resterna efter själva stolpen, grop 401, som dateras till järnåldern, samt en hård daterad till vikingatid. Även om schaktet var begränsat kan man ana en bebyggelse i schaktets södra del.

Antikvarisk syntes

I schakten framgick tydligt ödekyrkogårdens nordliga och östliga begränsningar. Inom dessa påträffades emellertid inte en enda grav in situ, vilket talar för att ytan schaktats av vid något eller några tidigare tillfällen. Den befintliga marknivån inom undersökningsområdet ligger ca 0,5 m under bottennivån på de gravar som påträffades in situ vid den besiktning som gjordes när byggprojektet uppdagades.

Ledningsschaktet mellan de båda ekonomilängorna visad spår av bebyggelse som delvis kunde dateras till järnålder/vikingatid. Bebyggelsepåren är som mest koncentrerade mot den södra delen av schakt 5, schakt 6 saknades helt spår av antikvariskt intresse. Möjligen kan detta tolkas som att bebyggelsen har varit centrerad kring den befintliga mangårdsbyggnaden.

Daterbara spår från hög- och senmedeltid saknades. Några säkra slutsatser går inte att dra då undersökningens omfattning var

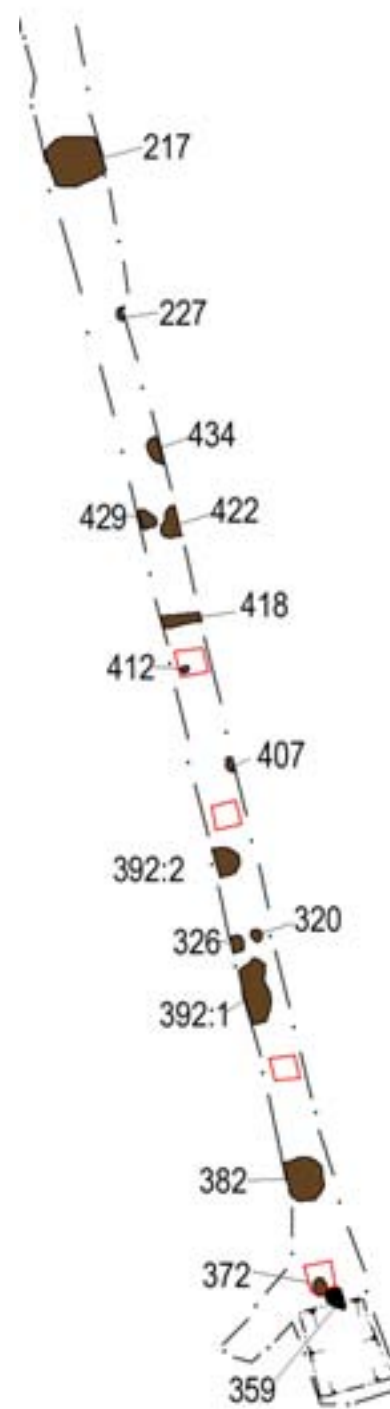

Fig. 6. Schakt 5 efter andra avbaningen. Numreringen avser framkomna anläggningar.

ytterst begränsad, men kanske har bebyggelsen försvunnit i samband med anläggandet, eller nedläggelsen, av kyrkogården för att senare återuppstå under tidigmodern tid.

Vid tillfället fanns inte möjlighet att undersöka området under byggarbetsplatsens bodetablering, där en parkeringsplats planeras. Detta område har bättre förutsättningar för att ha bevarade gravar och inför en exploatering bör området undersökas arkeologiskt.

Referenser

- Beijer, S. 1984. Arkeologisk undersökning av tidigmedeltida kyrkogård. Stg 2295, Kristianstads kommun, Norra Åsums socken, Skåne. Rapport Skånes Hembygdsförbund, Kristianstad.
- Jacobsson, B. 1979. Boplatslämningar, medeltid. N. Åsum, N. Åsum sn, Skåne. Arkeologisk undersökning 1974-1975. RAÄ Rapport UV 1979:58.
- Lilja, H. 2010. Besiktning dnr: K12.20-231-10, 3021, Regionmuseet Kristianstad.
- Nagmér, R.B. 1983. Förhistoriska boplatslämningar och en medeltida kyrkogård i Norra Åsum, Skåne. RAÄ Rapport UV 1983:22.
- Noreen, S.E. 1959. Norregård 281, Norra Åsum socken. Rapport till Riksantikvarieämbetet från Skånes hembygdsförbund, Kristianstad.
- Sundén, B. 1974. Rapport till Riksantikvarieämbetet rörande arkeologisk undersökning av stadsägorna 2334 B och 2334 C i Norra Åsum, Skåne. Rapport Skånes hembygdsförbund, Kristianstad.

Administrativa uppgifter

Sydsvensk Arkeologi AB dnr:	100072
Länsstyrelsen i Skåne dnr:	431-11118-10
Datum för beslut:	2010-08-16
Projektnummer:	100072
Län:	Skåne
Kommun:	Kristianstad
Socken:	Norra Åsum
Fastighet:	Norra Åsum 1:14
Läge:	Ekonomiska kartan, blad 3D 1j
Koordinatsystem:	RT 90 2,5 gon väst
X koordinat:	6,208,510.08
Y koordinat:	1,396,792.31
Höjdsystem:	RH 70
M ö.h.	6–10 m ö.h.
Fältarbetstid:	100927–101004
Antal arbetsdagar:	5
Antal arkeologtimmar:	40
Antal maskintimmar :	–
Exploateringsyta:	ca 10 000 m ²
Undersökt yta:	ca 230 m ²
Platschef:	Jan Kockum
Personal:	Jan Kockum
Projektgrupp:	Bertil Helgesson, Jan Kockum
Underkonsulter:	–
Uppdragsgivare:	CG Larssons Fastighets AB
Tidigare undersökningar:	1959, 1979 & 1983
Fynd:	Luhm nr 32035, Lunds universitets historiska museum
Dokumentationsmaterial:	Intrasisprojekt SA_100072, 1 st A3 ritfilm, 1 st A3 situationsplan, 47 digitalfoton
Kostnader:	67 100

Bilagor

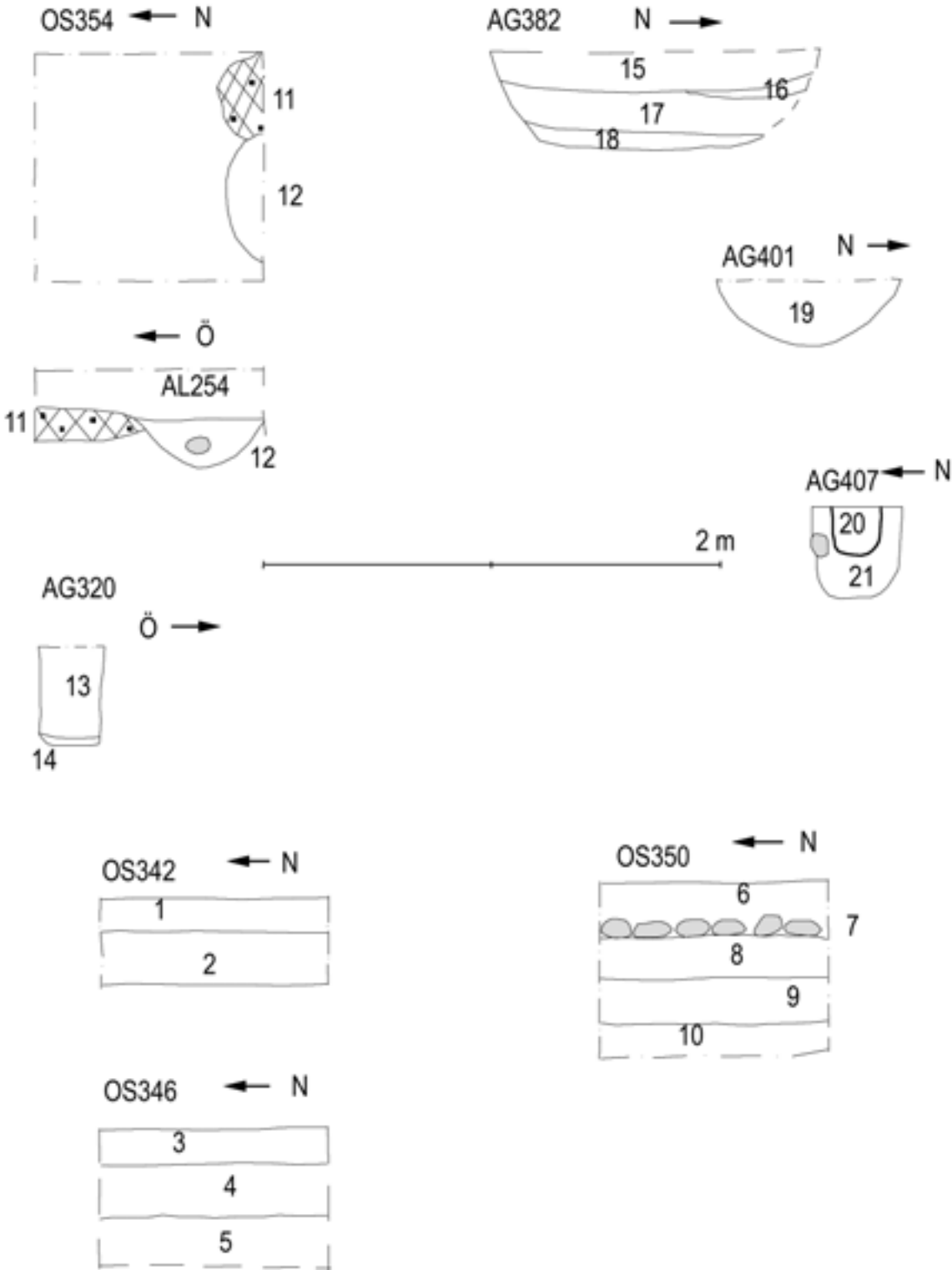
Fyndlista

Fnr	FyndID	Sakord	Material	Benämning	Beskrivning	Fyndomständighet	Vikt i g	Antal/fragment	Övrigt
1		Människoben				Besiktningen	17	5	
2		Människoben				Besiktningen	10		
3	552	Människoben					85		
4	553	Människoben					742		
5	554	Människoben					1918		
6	555	Människoben					222		
7	556	Människoben					931		
8	557	Människoben					595		
9	558	Människoben					168		
10	559	Människoben					173		
11	560	Människoben					106		
12		Avslag	Flinta		Kristianstad	AL233	33	3	
13		Tånge?	Järn			AL233	9	1	
14		Djurben				AL233	3	4	
15	310	Kärl/fat	Keramik	Yngre rödgods		AL233	6	2	
16		Byggmaterial	Kalkbruk		Mager	AL233	4	1	
17		Djurben				AL241	38	5	
18		Fat	Keramik	Yngre rödgods		AL241	8	1	
19		Avslag	Flinta		Kristianstad	AL246	38	1	
20		Byggmaterial	Lera	Lerklining		AL246	155	16	
21		Byggmaterial	Tegel			AI247	3	2	
22		Djurben				AI247	19	8	
23		Fat	Keramik	Yngre rödgods		AG254	24	4	
24		Byggmaterial	Tegel			AL254	73	6	
25		Byggmaterial	Lera	Lerklining		AL254	7	1	
26		Djurben				AL254	103	7	
27		Kärl	Keramik	A4		AH359	44	1	
28		Byggmaterial	Kalkbruk		Mager	AG382	37	1	
29		Djurben				AG382	77	2	
30		Kärl	Keramik	Förhist/JÅ		AG401	3	1	
31		Avslag	Flinta		Kristianstad	AG407	8	1	
32		Träkol/stolpe				AG407			

Anläggningslista

Kontext ID/Nr	Beskrivning	Tolkning	Fnr	Datering
AG217	Mörkbrun, melerad sand. Ca 1,6 m i diam.	Större nedgrävning, möjligen en brunn		
AG227				
AL233	Ljus sand.			
AL237	Ljus sand.			
AL241	Grov sand m. klattar av lera och inslag av sten.	Äldre markhorisont	17 & 18	
AL246	Lager med inslag av lerklining.			
AI247	Siltblandad lera m. inslag av djurben och tegelsmul. Ca 0,06 tjockt.	Rester av lergolv	21 & 22	Modern tid
AL254	Mörkbrun kolinblandad humös sand. Inslag av lerklining.		23–26	Tidigmodern–modern tid
AI302				
AI311				
AG320/13	Brun humös sand	Fyllning i stolphål		
AG320/14	Mörkbrun sand	Fyllning i stolphål		
AG326				
AH359	Sotig sand med skörbränd sten, inslag av kol.	Hård		Yngre järnålder
AG372	Lerblandad gråbrun sand.			
AG382/15	Mörkbrun sand	Fyllning i grop	28 & 29	Tidigmodern–modern tid
AG382/16	Ljused sand	Fyllning i grop	28 & 29	Tidigmodern–modern tid
AG382/17	Gråbrun sand	Fyllning i grop	28 & 29	Tidigmodern–modern tid
AG382/18	Ljused sand	Fyllning i grop	28 & 29	Tidigmodern–modern tid
AG392:1				
AG392:2				
AG401	Mörkbrun sand	Grop	30	Järnålder
AG407	Mörkbrun sand m. träkol	Stolphål med förkolnad stolpe	31 & 32	
AG412	Utgår			
AD418	Ledningsschakt			
AG422	Diffus grop			
AG429	Diffus grop			
AG434	Utgår			

Sektioner och provrutor

Sydsvensk Arkeologi AB

Rapporter 2010

1. Vintrie Park - område C3, Bunkeflo sn, UN 2009, Kristian Brink
2. Kv. Nereus 1, Malmö, FU 2009, Joakim Frejd
3. Hedmanska gården, hus E., Malmö, FU 2010, Joakim Frejd
4. Skanör 40:3 och 40:4, Skanörs sn, FU 2010, Joakim Frejd
5. Fosie kyrka, Fosie sn, FU 2009, Per Sarnäs
6. Helsingborg, Gamla Staden 8:1, Helsingborg, FU 2010, Jan Kockum
7. Litiska analyser, på uppdrag av Blekinge Länsmuseum, Anders Högberg
8. Bagars plats, Malmö, FU 2009, Joakim Frejd
9. Stora Hammar 16:136 – ledningsarbeten, Stora Hammar sn, FU 2010, Per Sarnäs
10. Järnålder i Kulladal, Fjälkinge sn, FU 2009-2010, Tony Björk
11. Kv. Kaninen, Malmö, SU 2010, Per Sarnäs
12. Kv. Frans Suell 14 i Malmö, Malmö, FU 2010, Jan Kockum & Lars Jönsson
13. Stadslämningar på Vä 66:2, Vä sn, FU 2010, Tony Björk
14. Härlöv 50:53, Kristianstad, FU 2010, Tony Björk
15. Renovering och dränering av Uppåkra kyrka 2009–2010, Uppåkra sn, FU 2009–2010, Jan Kockum
16. Yngsjö S:25, Åhus sn, FU 2010, Jan Kockum
17. Tosteberga 2:49, Trolle-Ljungby sn, SU 2010, Tony Björk
18. Kv. Månen 4, Åhus, FU 2010, Tony Björk
19. Nedra Glumslöv, Glumslövs sn, FU 2010, Jan Kockum
20. Fjärrvärme i Åhus medeltida gator, Åhus, FU 2010, Tony Björk & Ylva Wickberg
21. Värmekulvert och dränering inom Bollerups säteri, Bollerup sn, FU 2009–2010, Jan Kockum
22. Kv Lyckan 36 i Åhus, Åhus, FU 2010, Jan Kockum
23. Belysning av Ystads kloster, etapp 2, Ystad, FU 2010, Jan Kockum
24. Markbelysning vid Nosaby kyrka, Nosaby sn, FU 2010, Jan Kockum
25. Provgropar vid Västra Odarslövs kyrka, Odarslövs sn, FU 2010, Jan Kockum
26. Fjärrvärme i Åhus, Companiegatan, Åhus sn, FU 2010, Johan Dahln
27. Skansgatan/Fjädergränd i Ystad, Ystad, FU 2010, Lars Jönsson
28. Söderport 11 i Malmö, Malmö, FU 2010, Lars Jönsson
29. Slottsträdgårdscaféet, Malmö, FU 2010, Lars Jönsson
30. Norra Åsum 1:14, Kristianstads sn, FU 2010, Jan Kockum

